

Evenimente trăite împreună cu profetul Elisei (5)

Ulcioare pline cu untdelemn

J.T. Mawson

2 Împărați 4, 1-7: *O femeie dintre nevestele fiilor prorocilor a strigat lui Elisei: „Robul tău, bărbatul meu, a murit și ști că robul tău se teme de Domnul; și cel ce l-a împrumutat a venit să ia cei doi copii ai mei și să-i facă robi.» Elisei i-a zis: „Ce pot să fac pentru tine? Spune-mi, ce ai în casă?” Ea a răspuns: „Roaba ta n-are acasă decât un vas cu untdelemn. Și el i-a zis: „Du-te de cere vase de afară de la toți vecinii tăi, vase goale, și nu cere puține. Când te vei întoarce, închide ușa după tine și după copiii tăi; toarnă din untdelemn în toate aceste vase, și pune deoparte pe cele pline.” Atunci ea a plecat de la el. A închis ușa după ea și după copiii ei; ei îi apropiară vasele, și ea turna din untdelemn în ele. Când s-au umplut vasele, ea a zis fiului său: „Mai dă-mi un vas.” Dar el i-a răspuns: „Nu mai este niciun vas.” Și n-a mai curs untdelemn. Ea s-a dus de a spus omului lui Dumnezeu lucrul acesta. Și el a zis: „Du-te de vinde untdelemnul, și plătește-ți datoria; iar cu ce va rămâne, vei trăi tu și fiii tăi.”*

»Ce ai în casă?« - Cum pot obține pace cu Dumnezeu cei care sunt neliniștiți de păcatele lor

Este o istorisire impresionantă, care ne este relatată despre această văduvă, a cărei nevoie este rezolvată în chip minunat de Elisei. În primul rând ne este prezentată nevoia ei și apoi harul, care ajută în nevoi. Această întâmplare se aseamănă unei picturi, al cărei plan secund întunecat – nevoia păcătosului – reflectă în raze strălucitoare ajutorul harului lui Hristos. O văduvă este în Scriptură tabloul lipsei totale de ajutor precum și subiectul îndurării, și pe lângă aceasta văduva aceasta mai avea și datorii. Soarta ei era fără îndoială tristă. Dar așa este cu orice păcătos, care nu a recunoscut pe Hristos și nu L-a primit. Te rog să privești acest tablou, oricine ai fi tu, care nu cunoști pe Mântuitorul în harul Său, ca să te vezi pe tine. Tu ești un păcătos îndatorat, și nu ești în stare să te achiți de datoriile tale. În tine nu este nicio putere. Domnul Isus Hristos, care totdeauna a depus mărturie despre adevăr, a prezentat o pildă în casa unui fariseu, vorbind despre un oarecare creditor, care avea doi datornici, care nu puteau să-i dea înapoi niciun cent din datoria lor. S-ar putea ca tu să nu fi acela care datora cel mai mult, dar ești un datornic, și nu ai nimic, ca să poți plăti.

Primește cu toată inima îndurarea lui Dumnezeu, căci Dumnezeu este bogat în îndurare și El o oferă tuturor, dar nu după moarte. »După moarte«, spune Dumnezeu, »urmează judecata.« Atunci datornicul va trebui să dea socoteală de datoria lui, și fiecare din noi va trebui să dea socoteală înaintea lui Dumnezeu. Atunci tu, care nu ai vrut să te supui lui Dumnezeu și să accepți adevărul cu privire la persoana ta, vei constata că nu poți plăti, că nu poți să-ți achiți obligațiile și o dreaptă judecată – fără milă – va veni peste tine!

Văduva aceea s-a îndreptat în nevoia ei spre omul lui Dumnezeu. Era acolo un om în țară, la care se putea duce, și la care s-a dus, și a constatat că el era gata să o asculte. El a fost așa de compătimitor, că pot să înțeleg foarte bine, cum ea a putut să-i spună toată situația ei, fără rezerve. El a încurajat-o, să

nu-i ascundă nimic, să-i facă cunoscut toată datoria ei și de când este datoare, și care a fost înțelegerea. Când ea a terminat de relatat, i-a zis – și era har în cuvintele lui, și în felul cum a vorbit -: »Ce pot să fac pentru tine? Spune-mi ce ai în casă?«

Inimile noastre se umplu de simpatie față de acest om, când citim această întâmplare, dar cum să vă descriu harul lui Isus? Eu pot să spun cum m-a tratat pe mine. Am venit la el, ca păcătos sărman, și El m-a făcut să simt, că se bucură, pentru că mă vede; mi-am dat seama că era Prietenul meu - »Prietenul păcătoșilor« - și că aveam voie să-I spun, ce nu puteam spune altcuiva. Așa cum m-a tratat pe mine, te va trata și pe tine. Dacă îți simți necazul, du-te la Isus, și vei vedea că El este Omul binecuvântat al lui Dumnezeu, Elisei fiind numai o umbră foarte slabă a Lui. Vei vedea că El este gata să-ți rezolve problema, și poate s-o rezolve.

Când Elisei a spus femeii: »Ce pot să fac pentru tine? Spune-mi ce ai în casă?«, ea i-a răspuns: »Roaba ta n-are acasă decât un vas cu untdelemn«. Probabil că a fost un timp când era mândră de averea ei, dar ea a dispărut puțin câte puțin, până când a rămas numai cu un vas cu untdelemn, care era puțin pentru ea, sau probabil nu avea nicio valoare. Dar acest neînsemnat vas cu ulei era tot ce era necesar ca să i se poată ajuta. Și tot așa este și cu tine. În apropierea ta este ceva, care de mult ți-ar fi ajutat în necazul tău, dacă te-ai fi adresat Mântuitorului. Este harul aducător de mântuire al lui Dumnezeu, despre care vorbește vasul în sens simbolic.

Era uleiul de măsline, care era așa de aproape de mâna femeii, căci în țara aceea erau mulți măslini. Cu privire la Domnul Isus, citim în Psalmi: »Dar Eu sunt în Casa lui Dumnezeu ca un măslin verde«. Pentru a scoate ulei din măslin, trebuie ca fructele lui să fie presate și expuse la temperatură mare. Deci înainte ca untdelemnul prețios al harului lui Dumnezeu să poată curge spre noi, acea Persoană slăvită, care era Măslinul cel verde crescut într-o țară secetoasă și neroditoare, a trebuit să fie expus acelei inegalabile groaze a morții și să îndure focul mâniei sfinte a lui Dumnezeu asupra păcatului. Ca Locțiitor al păcătosului a suferit loviturile dreptății lui Dumnezeu, căci dreptatea lui Dumnezeu trebuia satisfăcută. Numai la crucea lui Hristos vedem păstrată și satisfăcută dreptatea lui Dumnezeu. Acolo El a fost făcut păcat pentru noi, acolo El a fost dat la moarte pentru fărădelegile noastre, acolo El a murit pentru cei nelegiuiți. El a plătit prețul mare, atunci când S-a jertfit pentru noi, și ca rezultat al acestui fapt harul lui Dumnezeu se oferă gratuit celui păcătos.

După aceea profetul zice: »Du-te de cere vase de afară de la toți vecinii tăi, vase goale, și nu cere puține. Când te vei întoarce, închide ușa după tine și după copiii tăi; toarnă din untdelemn în toate aceste vase.« Văduva a crezut cuvântul prorocului, s-a dus de la el și a adus vase goale în casa ei. Și când casa s-a umplut de vase goale și ușa era încuiată, a luat vasul cu untdelemn și a turnat în vasele goale. Spre uimirea ei, untdelemnul curgea neîntrerupt, până s-au umplut toate vasele. Cu siguranță acele vase erau de mărimi, forme și structuri diferite. Unele erau mari, altele erau mici, unele aveau o formă frumoasă, altele nu aveau nimic artistic, o înfățișare brută; unele erau din materiale de valoare, iar altele din materiale ieftine, dar într-o privință erau la fel: toate erau goale. Ce este un vas gol? Un vas gol este un vas din care nu poți lua nimic, dar în care poți pune ce îți place. Și în astfel de vase a fost turnat untdelemnul. Ești tu pregătit să mergi la Domnul și să-I spui că ești un vas gol,

că nu ai nimic să-I dai, că ești un păcătos distrus, care nu este în stare să plătească? Vrei să faci aceasta?

Nu se găsesc doi păcătoși, care în înfățișarea lor exterioară, în caracterul lor și în mediul lor de viață să fie la fel. Unii sunt bogați, alții săraci; unii sunt învățați, alții neștiutori; unii sunt religioși, alții sunt lumești. Dar nu aceasta contează. Important este, că ei sunt vase goale. Acesta este esențialul, pentru a fi binecuvântat. Vreau să-ți spun mai clar. Tu trebuie să ridici mâini goale spre Dumnezeu, dacă vrei să primești binecuvântarea Sa. Tu nu poți plăti și nu poți face nimic, pentru a obține harul Său. Nu poți invoca nimic, decât numai harul bogat al lui Dumnezeu și nevoia ta deosebită.

Văduva și-a dat seama de situația ei, când a venit creditorul să-și ceară drepturile. Mulțumiri și laudă lui Dumnezeu, că El nu-Și revendică astăzi drepturile Sale. În loc să facă aceasta, El oferă ajutor păcătosului în datoria lui. El vestește tuturor iertarea: »Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări.« Oamenii în mândria lor neagă că sunt păcătoși înaintea lui Dumnezeu, nu renunță cu plăcere la părerile lor și nu mărturisesc adevărul. Se înșală singuri cu gândul, că în ei este ceva, pe care Dumnezeu poate să-l primească, și că ei sunt în stare să obțină harul Lui prin faptele lor. Se apropie ziua în care vor fi groaznic dezamăgiți. Le vor cădea solzii de pe ochi și vor recunoaște care este situația lor înaintea lui Dumnezeu. Când va fi această zi? Atunci când Creditorul Își va revendica drepturile. Mă adresez acelora, ai căror ochi sunt încă închiși. Voi vă apropiați rapid de ora îngrozitoare a vieții voastre. Întrebi: „Ce fel de oră?” Ora morții! Ceasul timpului bate și orice mișcare a pendulei te aduce mai aproape de clipa când vei trece în veșnicie. Ce face pe omul care nu cunoaște pe Dumnezeu să se teamă așa mult de moarte? Ceea ce urmează după aceea: judecata! Dacă vei pleca din lumea aceasta, vei întâmpina pe Dumnezeu și judecata Lui cu privire la viața ta. Unii zic, că după moarte există îndurare, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu spune aceasta. Untdelemnul a curs până s-au umplut toate vasele, și acolo nu a fost niciun vas care să rămână gol. Abia după ce ultimul vas s-a umplut, a încetat untdelemnul. Este un lucru foarte serios, dacă refuzi să ocupi înaintea lui Dumnezeu locul unui vas gol. Cu siguranță vei pierde binecuvântarea lui Dumnezeu, căci se apropie ziua când harul lui Dumnezeu va înceta să mai curgă, sau în care tu nu vei mai fi în raza lui de acțiune. Citim în Noul Testament: »Ușa s-a închis.« Aceia care nu au mai primit s-au dus să cumpere, dar n-au mai găsit. Au venit prea târziu! Harul mântuitor al lui Dumnezeu, untdelemnul, nu a mai curs. Au neglijat această mântuire mare, și au fost excluși de la sărbătoarea de nuntă.

Grăbește-te, grăbește-te, binecuvântarea este pentru tine; paharul dragostei veșnice se mai revarsă încă gratis!

Când toate vasele s-au umplut, văduva s-a dus de a spus omului lui Dumnezeu ce i s-a întâmplat. Câtă bucurie i-a umplut sufletul, când Elisei i-a zis: »Du-te de vinde untdelemnul, și plătește-ți datoria!« A fost untdelemn suficient, ca să se poată plăti datoria? Cu siguranță! Și este har suficient, ca să-ți îndepărteze vina? Este iertare pentru tine? Da, este și pentru tine: căci acolo unde păcatul s-a înmulțit, harul s-a înmulțit și mai mult. Harul lui Dumnezeu este suficient ca să-ți ierte păcatele și să îndreptățească pe un păcătos vinovat ca tine. Dumnezeu poate face aceasta gratis, prin harul Său, prin mântuirea care este în Hristos Isus. Atunci vei spune cu privire la trecutul

tău întunecat: „Datoria a fost plătită, trecutul a fost complet șters. Dumnezeu Însuși nu mai are nimic împotriva mea, El m-a îndreptățit!”

În capitolul 8 al epistolei către Romani citim: »Nu mai este nicio condamnare pentru cei ce sunt în Hristos Isus«. Când Dumnezeu îndreptățește un om, atunci omul acela este pe deplin îndreptățit, și el nu mai poate fi condamnat, căci hotărârile lui Dumnezeu sunt statornice. El are ultimul cuvânt cu privire la fiecare om. Îndreptățirea nu are loc pe baza a ceea ce ești tu, sau pe baza a ceea ce ai făcut, ci pe baza a ceea ce este Dumnezeu și ce a făcut Hristos. Ce este Dumnezeu, ne este arătat în marea mântuire înfăptuită de Fiul Său. El este Dumnezeu oricărui har și prin »mântuirea care este în Hristos Isus« a creat un fundament legitim pentru oamenii binecuvântați în felul acesta. Lucrarea lui Hristos i-a dat dreptul lui Dumnezeu să îndreptățească pe aceia care cred în Isus, și dacă tu crezi în Isus, vei fi și tu îndreptățit. »Celui ce nu lucrează, ci crede în Cel ce socotește pe păcătos neprihănit, credința pe care o are el, îi este socotită ca neprihănire.« Poți tu să refuzi să crezi pe un astfel de Dumnezeu – un Dumnezeu, care ne este prezentat pe cruce?

Dar aceasta nu este totul. Omul lui Dumnezeu spune văduvei: »Plătește-ți datoria; iar cu ce va rămânea, vei trăi tu și fii tăi.« Acolo era belșug, era suficient, pentru ca această femeie împreună cu fii ei să aibă cât le trebuiește pentru restul vieții lor pe pământ. Tot așa vei avea și tu parte de harul lui Dumnezeu. El nu se termină odată cu iertarea păcatelor tale, și nici cu îndreptățirea ta. Este suficient har, și el este la dispoziția ta până la sfârșit.

Harul care este în Hristos Isus este suficient pentru toate nevoile. Nu există nicio împrejurare, în care poate să ajungă cineva dintre noi, și pe care voia lui Dumnezeu o permite, în care harul Domnului să nu fie suficient. Nu există nicio greutate, care poate să vină asupra unui creștin din cauza nebuniei lui proprii, din care harul lui Dumnezeu să nu dea naștere la binecuvântare pentru el. Există har și reabilitare, dacă am căzut, și există har, să ne păzească de cădere.

Elisei a zis: »Plătește-ți datoria; iar cu ce va rămânea, vei trăi tu și fii tăi.« Dacă omul lui Dumnezeu a zis »vei trăi«, atunci a zis-o în adevăratul sens al cuvântului. A trăi înseamnă să te bucuri de viață, și Dumnezeu dorește să fie așa la noi. El dorește, ca noi să trăim, ca unii care au viața veșnică, care trăiesc așa cum ar trebui să trăiască copiii Lui. El dorește ca noi să ne încălzim în strălucirea soarelui dragostei Sale. Dumnezeu Însuși este izvorul și începutul vieții noastre, și Hristos este calea pe care curg apele. Dacă am primit aceasta și I-am mulțumit, să dovedim atunci recunoștința noastră, folosindu-ne tot mai mult de harul Său inepuizabil, trăind în adevăr și preamărind pe Acela care ne-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.